

5.9.21, Borovnice

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vlídnost a zpytoval jeho vůli v chrámu. Ž 27, 1.4

PÍSEŇ 171 Buď Pánu čest,

VSTUPNÍ MODLITBA

Hospodine, Pane náš,

v tvé blízkosti je nám všem dobře.

Ty nikoho nesoudíš, nikoho nevyháníš, každého přijímáš a vléváš do našich duší novou naději a sílu.

Často býváme unavení a vyčerpaní. Tíží nás různé starosti, nemůžeme zvládnout své povinnosti, lidé na nás útočí a nechápou naše dobré úmysly.

U tebe však máme útočiště a pomoc vždycky připravenou.

U tebe je náš přístav a zázemí.

Ty o nás víš všechno, a přece nás máš rád a pomáháš nám překonat naše slabosti.

Věříme, že i dnes budeme mít příležitost zaslechnout uprostřed každodenní práce Slovo, kterým nás chceš povzbudit a pozdravit.

Amen.

1. ČTENÍ Jr 17, 7-10

PÍSEŇ 360 My čekáme,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, zjevovaš jsi a hájíš pravdu za všech okolností.

Neuchýlil ses napravo ani nalevo. Kráčel jsi přímo. Z cesty pravdy jsi neodbočil ani v čase, kdy ti šlo o život. Jasně jsi nám ukázal, že pravda vítězí, ale jinak, než jsme zvyklí. Bez víry to nepochopíme. Bez daru tvého Ducha svatého budeme jen kličkovat a hledat zadní vrátka. Pravdo všech pravd, ukazuj nám tu pravou cestu.

Prosíme za všechny, kteří touží po moci a snaží se jí dosáhnout za každou cenu. Vyved' je z jejich posedlosti a zaslepenosti.

Prosíme za ty, kteří už u moci jsou. Dávej jim moudrost a rozvahu, aby moci nezneužívali k prosazování vlastních zájmů, ale usilovali o pokoj a blaho celé společnosti.

Prosíme za ty, kteří jsou mocnými pronásledováni a trpí bezprávím.

Dej jim odvalu a sílu vytrvat v zápase za pravdu.

Prosíme za všechny bezmocné, kteří jsou odkázáni na pomoc a dobrou vůli druhých. Dej, aby jim bylo pomoheno.

A společně se modlíme tak, jak jsi nás to naučil: Otče náš... Amen.

POSLÁNÍ Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu. Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život. Řím 5, 8-10

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.' Num 6, 24-26

PÍSEŇ 485 Král věčný,

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Mt 16, 24-28

Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání. Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespasí Syna člověka přicházejícího se svým královstvím.“

Milí přátelé,

asi bychom si to přáli všichni, aby konečně přišel Syn člověka neboli Pán Ježíš, odplatil každému podle jeho skutků a navrch by se zjevil těm, kdo o to i stojí, a to i s celým svým královstvím. A už je to i takový evergreen, že bychom si určitě přáli, aby nás tu bylo ještě trochu víc a někde mezi námi i Pán Ježíš přicházející nejen ve slávě svého Otce, ale i s celým svým královstvím. A můžeme donekonečna mluvit o tom, jak to udělat, aby se naše kostely opět naplnily a lidé se do nich vrátili v trpělivém následování Kristova kříže a nalézáním toho života a světa, v jakém bychom si přáli žít všichni. Než nám nakonec nezbyde než čekat ještě tak dvacet let, až se trochu promění i doba, ve které žijeme a lidé konečně přijdou na to, co je v tom životě skutečně důležité a kde jsou ty pravé a skutečné hodnoty. Ale nebojte se. Co přijde hned, je myšlenka, že ten, kdo chce být

Kristovým následovníkem, musí jakoby zavrhnout svůj předešlý život a dát se do rukou Božích. A tam najít ten, který bude tím pravým a skutečným a povede až k životu věčnému. Zatím jsme však u toho, co říká Ježíš jako první, že kdo se chce stát skutečným křesťanem, ten musí sám sebe natolik umenšit a zapřít a následovat jen jeho. Neboť ten, kdo by se chtěl zachránit, ten o svůj život stejně nakonec přijde, ale zase může nalézt ten jeho, který je takřikajíc věčný.

A kdo svůj život ztratí, protože naopak získal celý svět, ten ho bude moci znovunabýt tak, že si počká na Syna člověka, až přijde ve slávě svého Otce a každému odplatí podle jeho jednání. To jest, kdo pro Krista také něco udělal a nebylo to jen křížování, tomu to Pán Ježíš vrátí tak, že se mu zjeví v poslední den, a to i s celým svým královstvím. Jak lákavá představa a jak nadějný výhled pro všechny, kdo skutečně následují Božího Syna, a to až na samu mez svého života, aby ho mohli najít tam, kde se skrývá copak Boží království, ale hlavně odplata za každý skutek a spolu s ním i ten pravý a skutečný život, který by byl jinak ztracen a navěky zahuben. Neboli podívat se hezky dopředu a tam vidět jen samou naději, která přichází za člověkem v podobě Syna člověka neboli Pána Ježíše Krista, který už bude vědět kudy kam a kudy dál a koho si vezme až do Božího království. Takže kdo chce následovat svého Krista, ať odhodí svůj život a

vezme si ten jeho a kdo chce svůj život naopak zachránit sám pro sebe, ten o něj brzy přijde. A kdo chce navrch získat celý svět, ten pro změnu ztratí svůj život, neboť o něj přijde nabýváním jiných věcí a zpět ho získá tak, když se zřekne i celého světa a vydá se jen a pouze za Ježíšem. Představa tak lákavá, až z ní jde i hlava kolem. Jediný problém je v tom, že následovat Krista pro nás ještě nemusí znamenat chodit do kostela, jak oblíbené úsloví zejména u farářů a chodit do kostela, což se připomíná až překvapivě často, ještě nemusí znamenat následovat i svého Mistra. I Ježíš tu totiž mluví ještě o něčem jiném. Ne snad o tom někam přijít, ale hledat svůj život i tam, kde by ho sám už ani nečekal, v Božím království toho, co máme všichni společné, a to je víra, že tu nejsme sami. Vždyť ani Pán Ježíš nemluví o ničem jiném, než že si i on sám přijde hlavně pro toho, kdo na něj ne snad čeká, ale komu se i Kristova věc, věc víry v jeho věčný život, stane i tím hlavním a možná i posledním tématem jeho života. A kdo i o svém životě a své víře začne přemýšlet i tak, jak bychom si dost možná přáli i všichni, jako tom nejpodstatnějším a nejdůležitějším životním postoji, který vede až na věčnost. Jakoby i celá ta Ježíšova řeč měla vést i k tomu jednomu jedinému tajemství i naší víry, že tu skutečně nejsme sami, ale Kristus nás vede především k sobě. Ke svému životu, ke své víře, k tomu, čemu i dnes můžeme říct život pro Boží království.

A fakt nejde o to vrátit všechny lidi do kostela nebo aby se tam všichni vrátili, jde o víru, že když budeme všichni dostatečně trpěliví a vytrvalí, tak si pro nás přijde. Tak si nás sám Kristus jakoby najde a my už pak budeme jen jeho. Ať už ještě v tomto životě nebo až v tom budoucím, ať už teď a tady nebo až někdy potom, ať už budeme, jací budeme nebo už dost možná ani nebudeme. Víra v Boha a jeho Syna tu bude vždycky. Záleží jen na tom, jak se jí i my sami chopíme. Vždyť ani to zapírání sebe sama a ztráty svého života neříká Ježíš pro nic za nic, ale chce i své učedníky dovést až k tomu, že se svých životů i sami zřeknou, aby mohli nalézt a částečně zachránit i ten jeho. A co je zajímavé, že to neříká ani tak proto, aby se i něco stalo, protože už to ani nečeká, ale proto, aby se život se svým Bohem a jeho Synem stal i jakýmsi tématem nejen pro naše jednání, ale jakoby i obsahem naší řeči. Aby se i o víře dalo mluvit také tak, ne aby se stala nějak atraktivní i pro obecný lid, ale především a také pro nás. Vždyť mluvit spolu o své víře patří i k tomu nejzákladnějšímu, co spojuje i všechny křesťany, a to i odedávna a nemusíme přitom ani nic zapírat, ale ani si zoufat nad tím, že nás stejně nikdo neposlouchá. Vydávat svědectví nejen o své víře, ale i o Kristu jako takovému nebylo snadné nikdy, ale proto tu Ježíš je, neboť nám s tím chce i trochu pomoci.

A činí tak i tím nejzásadnějším způsobem, že totiž nechává prolínat svůj život s tím naším a ve slávě svého Otce posílá i své anděly, kteří už sami vědí, co je i pro jednoho každého člověka skutečně důležité. Že tu nejsme ani nestojíme sami, ale jen čekáme, až si pro nás přijde. A co může být víc než přicházející Syn člověka i s celým svým královstvím. A že tu o Boží království jde především. Už ani ne církev, už ani ne jednotlivé sbory, už ani ne celý tento svět, proti němuž se tak rádi vymezujeme, jen a pouze Boží království. A to nenastane až někdy tam a potom, kdy si ho i takzvaně vystojíme, ale nastává už teď a tady, stačí ho jen chytit za pačesy. Jakoby to, co mělo teprve přijít, přichází už teď, jen si toho musíme i včas všimnout a nečekat, až se nám to opět někde ztratí. A co že nás v tom novém životě čeká? To právě nevíme nikdo, ale co víme, je to, že to bude úplně pro každého a že se dočká úplně každý a ne jen někdo a že se dočkáme nejen my, ale i každý, kdo o to copak stojí, ale kdo si na to i patřičně dlouho počká. Neboť co může být víc než ten pravý a skutečný život v Božím království, kam nás vede jedině Kristus sám, a to ne na základě našeho jednání a našich skutků, ale jen a pouze té jeho milosti. A co víc i v tom ať už zdejším nebo i budoucím životě přát než právě toto, život v Božím království, které však nastává už tady a teď.